

21. понеже се бояхъ отъ тебе, защото ти си жестокъ человѣкъ: взимашъ, което не си турялъ, и жънешъ, което не си съялъ.

22. Господарътъ му рече: съ твоитѣ уста ше те сѫдя, лукавий рабе: ти знаеше, че съмъ жестокъ человѣкъ, взимамъ, което не съмъ турялъ, и жъна, което не съмъ съялъ;

23. защо не даде паритѣ ми въ банката, азъ като дойда, да ги получа съ лихва?

24. И рече на присѫтствующите: вземете отъ него мната и я дайте на тогова, който има десетъ мни.

25. И му рекоха: господарю, той има десетъ мни!

26. Казвамъ ви, че всѣкому, който има ще се даде, а отъ оногова, който нѣма, ще се отнеме и това, шо има;

27. а ония мои врагове, които не искаха да царувамъ надъ тѣхъ, доведете тукъ и по-съчете предъ мене.

28. Като каза това, Той тръгна по-нататъкъ, възлизайки за Иерусалимъ.

29. И когато наближи до Витфагия и Витания, до планината, наречена Елеонска, исрати двама Свой ученици

30. и имъ рече: идете въ отсрѣщната паланка; като влѣзете въ нея, ще намѣрите едно привързано осле, което никой человѣкъ никога не е възсѣдалъ; отвържете го и до-карайте.

31. И ако нѣкой ви попита: защо го отвързвате? кажете му тъй: то е потрѣбно Господу.

(22) Иов. 15, 6. Мат. 12, 37. (26) Мат. 13, 12; 25, 29. Марк. 4, 25. Лук. 8, 18. (27) Мат. 22, 7. (29) Мат. 21, 1. Марк. 11, 1.